

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy óra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
kiadóhivatal:**

Főpiaz, a város-
száll szemben.

Hirdetések:

Egy hasáboz petit
soronként 5 krjával
számitatnak.

Mi lesz a magyar parlamentből?

Debreczen, október 5.

(D.) Sok mindenféle argu-
mentum van a világon! Lehet
mondani, hogy ahány emberi érdek,
annyi féle! Nincs ember, aki cse-
lekedeteinek védelmére érveket
fölhozni ne tudna. A nézetek sok-
félesége, az érvek sokféleségét
vonja maga után, de a sokféle
fajtájú s egymással olykor teljesen
ellenkező érvek közül, mint a
Szent János bogárka a többi bo-
gárkák közül, a sötétség zürzava-
rában, kiviláglik a helyes érv és
megragadja az igazság keresésé-
ben járókelők figyelmét. Hatni
sok mindenféle kicziczomázott érv-
vel lehet, mint ahogy azt a ma-
gyar parlamenti és hírlapirodalmi
ellenzék cselekedte eddig, de amely
büszkéek voltak a látszólag velük
tartó közvéleményre, éppen úgy
kezdik most azt ócsárolni, mert a
közvélemény a kicziczomázott,
tetszetős ellenzéki érvek hamisi-
tottságáról meggyőződött, az idő
lekoptatta róluk az aranyozást és
most itt áll a réz vagy a czink,
amelynek semmiféle belső értéke
nincs.

És hogy ez baj ne lenne,
arról szó sincs. Ellenzék nélkül a
parlamenti élet csonka, olyan mint
egy fél ember, amelynek egyik
oldalát megütötte a szél, csak a
másik van meg. Egyébként az

ilyen állapot tartós nem szokott
lenni. Kezdetleges parlamenteknél
rendes fejlődési színtómák közé
tartozik, hogy eleinte, amíg a
közönség meg nem szokja s a
tényekből magának helyes véle-
ményt alkotni nem tud, egy, ki-
vált heves ellenzék által frappi-
roztatni hagyja magát és hajlandó
neki hitelt adni. Annál nagyobb
azonban a visszahatás ha félre-
vezettetését észre veszi, mint ahogy
most nálunk kezd mutatkozni.
Mert ha bár sokan gondolkoznak
még a felett, vajjon ennek a mi
nagy haladásunknak utóize nem
lesz-e? De ha még tíz évig gon-
dolkoznak és a haladás még tíz
év múlva is egyre tart? Akkor
bekövetkezik a rendes normális
állapot, mint a hogy Angliában
is van és lesz két majdnem egyenlő
mélységű meder, melyben a meg-
ülepedett politika tisztult hullámai
szépecskén és nyugodtan fognak
hömpölyögni.

Arról tehát, hogy most eksz-
centricitásból ekszcentricitásba
megy, a magyar ellenzék sem
tehet. Én Istenem, hiszen gyerek
még! Ha ellenőrzés helyett kon-
trabontoskodik és rend helyett
zavart csinál? Hát honnan vette
volna helyesebb eljárásához a ta-
pasztalást? Nem kerül abba sok
idő, hogy ezekért a holmi obstruk-
ciós gyermekeskedés és rakon-
czátlankodásért önnön magát fogja

elitelni, csak először forrjon ki.
Hanem azért az ő tüzzel, késsel,
revolverrel való játszását és paj-
zánkodását egészen tétlenül tűrni
nem lehet, mert kárt tehet még
valakiben. A vasuti vágányokra
dorongokat dobálni, lehet sihederi
mulatság, hanem azért mégis ve-
szedelmes, mert ha a vonat kisik-
lik, nagyobb bajt okozhat, mint
ha egyik másik gyereknek meg-
ráncezígáljuk a fülét.

Ez az obstrukciós mánia szin-
tén veszedelmes alakot kezd öltetni,
mert ez már nem csak olyan holmi
hangulatesinálás hanem határo-
zottan erőszakoskodás és ellensze-
gülés a törvény iránt. Ez egy
kicsinyt már több a soknál és
minél inkább elfajul, annál több
kárt csinál és annál nehezebb lesz
elbánni vele. A gyereknek meg-
lehet engedni sokat, de nem min-
dent; a pajkosság életrevalóságot
jelent, de csak egy bizonyos ha-
tárig, amíg rossz indulattal nincs
párosulva. „Szép a szép ló, ha
belül van a hámon, dicsőségéből,
ha kirug az istrágon”, — de ha
kötekedővé, makranczossá válik
és nem dicsőségéből rug ki hanem
rugóssá lesz: az már nemcsak
hogy nem szép, de hasznavehetet-
lenné teszi őt.

Azt hiszem, az országnak meg-
kellene mozdulnia, hogy ennek
az obstrukciós mániának határt
szabjon. Itt a kormány keveset

TÁRCZA.

A csoda.

Irta: Vértessy Arnold.

Sicard, a beneventi longobard her-
ceg, nagy tisztelője volt a szenteknek. A
hol csak valami szentnek a relikviáiról
hallott, mindjárt ott termett morozona
vitézeivel. Amalfit ostrommal bevette s
egész lakosságát lekasaboltatta: férfit,
asszonyt, gyereket, még a csecszopónak
sem irgalmazott. Így bánt a makacsokkal,
akik nem akarták neki odaadni Szent
Trifumena ereklyéit. Most már elvihette.
Vértől csepegő kardjával fölfeszítette a
sanctuarium ereklyetartóját s kivette onnan
a szentnek relikviáit.

Igy hozta el a Lipari-szigetéről
Szent Bertalan esontjait, Nápolyból Szent
Januárius relikviáit. Majd meg Sorrentot
ostromolta. Követ nem hagy kövön s élve
nem marad senki a városban, ha nem
adják oda neki Szent Antoninus relikviá-
ját, a ki apát ur volt ott hajdan s most
a város védőszentje.

Gazdag sarczot ígértek a sorrentoik
aranyban, ezüstben, ha megválthatnák
rajta a város védőszentjét; de a longo-
bard hercegnek a szentnek a relikviája
kellett. Aranya, ezüstje van neki elég, de

a szentekből többet akar. Mennél többet!
Hadd imádkozzanak érte az égből, mert
átkozott sok a leimádkozni valója.

A papok néha zsémbelnek:
— Jaj, a sok kiontott vér! A sok
rablás, szentségtörés! A másik jószága,
meg a mások felesége, a mit tilt az Isten
törvénye!

De nem mernek nagyon hangosan
feddőzni, mert egy vakmerő papot már
karóba huzatott Sicard herceg s a ko-
ponyájából ivó-poharat csináltatott, ősi
longobard szokás szerint.

Nem is igen fél a pokoltól, akár-
mit prédikálnak a papok, hiszen itt a sok
szentje, a kiknek a relikviáit őrzik, majd
imádkoznak érte azok.

Most megszerzi hozzájuk a sorrentoi
soent Antonius is. Azt mondják, az na-
gyon jámbor szent ember volt, annak
a könyörgése igen hasznos lehet az
égből.

Már keményen szorongatja Sorrento
városát. Maholnap megmászják a fala-
kat a longobardok s kardélire hánynak
mindenkit, mint Amalfiban. Jajgatnak az
asszonyok s a férfiak csüggedten állanak
a falakon. A félelem elszibbasztja az
erősek szívét is. Már-már azon gon-
dolkoznak, hogy kiadják a szent erek-
lyéit.

A klastromban, a hol őrzik a szent
esontjait, elborzadnak a jámbor szer-
zetesek. Az apát ur fölemeli intő szavát:
— Mit akartok cselekedni, istente-
lenek?

De a polgárok kétségbeesetten fe-
lelnek:

— Nem bírjuk tovább, szent atyám!

A falakon állni éjjel-nappal, a hova
zugva repülnek az ellenség nyilai, dár-
dái, birokra kelni a fölkapaszkodókkal,
öldöklő harcban leszorítani, visszaverni
őket: már nem bírják tovább.

Hiába buzdítja az apát ur:

— Isten megsegít, fiaim s a ki meg-
hal az igazságért, arra örök világosság
vár a mennyeknek országában.

De a jó sorrentói polgárok nem
akarnák még föleserélni e siralomvölgyét
itt lent a földön az örök világossággal
odafent. Az asszonyok pedig nagy sirán-
kozással nógatják a férfiakat, hogy tel-
jesíteni kell a herceg kívánságát, mert
miért vesszen el annyi élő ember egy
halottnak a esontjaiért?

Vagy ám cselekedjék csodat Szent
Antonin és védelmezze meg őket a ke-
gyetlen ellenségtől, ők megvédelmezték a
szent relikviáit, a meddig bírták.

Akkor fölállt a szerzetesek közül
egy hatalmas termetű férfi, egy öles, min.

tehet, a többség se sokat, hanem maga az ország tehetne. Ez még tekintély az ellenzék előtt is, a mig mindent el nem néz neki, de a tulságos engedékenységgé odáig viheti a dolgot, hogy majd az országnak is szemébe nevet.

Azért se nem fizetünk se nem tartunk pártot, hogy a törvény iránti ellenszegülésével ő adjon példát az anarkiának és a munkarend megakadályozásával milliókra menő károkat csináljon. Az alkotmányos törvények szerint a többség akarata dönt és mindenkinek, még az ellenzéknek is, tartozó kötelessége meghajolni a törvény előtt.

Nem lehet megengedni, hogy precedens alakuljon a törvénytelenségből s a törvényszegést azzal igazolhassa bárki is, hogy mikor a törvénynek ellene szegült, meggyőződését követte. Tessék törvényt hozni, hogy a parlamentben a kisebbség akarata döntsön, akkor nem kell obstruálni, de amíg a törvény a többség akaratát rendeli törvénynek, méltóztassanak előtte meghajolni.

Ámde nem tartaná-e örültek házának az olyan parlamentet az egész világ, a hol a kisebbség akarata döntene? S ime, a mi tisztelt ellenzékünk most minden erejével oda működik: hogy a magyar parlamentből ily örültek házát csináljon! . . .

Az országnak vajjon nem kellene-e megmozdulnia? . . .

— **A kongrua.** A katolikus központi kongrua-bizottság e hó 10-én délután 1 órakor tartja első ülését, azonban nem — mint jelelte volt — a vallás- és közoktatásügyi miniszterium II. emeleti tanácstermében, hanem saját helyiségében, (Hold-utca 13. sz. II. em.)

— **Uj főispán.** A hivatalos lap mai száma közli, hogy a király Pogány Károly orsz. képviselőt Krassó-Szörény vármegye főispánjává nevezte ki. A legfelső kézirat így hangzik:

Magyar belügyminiszterem előterjesztésére Pogány Károly országgyűlési képviselőt Krassó-Szörény vármegye főispánjává kinevezem.

Kelt Walseeban, 1898. évi okt. 1 én.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

Perczel Dezső, s. k.

Jelentés a költségvetésről.

Budapest, október 5.

A pénzügyi bizottság a napokban végezte el az 1898-ik évi költségvetési előirányzat elkészítését a parlamentáris tárgyalásra. A bizottság jelentését Hege-düs Sándor előadó készíti s a jövő ülések egyikén fogja a Háznak előterjeszteni.

A jelentés általános részében a bizottság utal azokra a formás változásokra a melyeket a költségvetés kiadási rovata feltüntet s a melyek az új számszéki törvény következményei. Foglalkozik azután a törvényhozás által újabban megalkotott törvények pénzügyi hatásaival. Az előirányzatba már be van illesztve az a kiadási többlet, a mely az új bünvádi eljárásról szóló törvény és a községi erdők állami készletéről szóló törvény következménye. A nem katolikusok kongruájának rendezéséről szóló törvény végrehajtásának költségei négyszázezer forintba rúgnak, ilyen új törvények következtében mindössze 44 millióval emelkedtek a kiadások. Az ugyanezen célra szolgáló személyi kiadások, részben csak a következő évben lesznek beillesztendők teljes összegükben a kiadásokat ez évben 463 ezer forinttal emelték.

A jelentés konstatálni fogja azután az elővigyázatot, a melylyel a pénzügyminiszter a kiadásra előirányzásával az állampénztár bevételeire volt, e célból, hogy az állami egyensúly semmi körülmények közt se szenvedjen javazást. — Felemlíti a jelentés azt is, hogy a kormány a budgeten kívül is igen jelentékeny alapok kezel s a parlamenti fontok szempontjából óhajtanának véli, hogy ezek az alapok ne szaporitassanak.

A jelentés konstatálni fogja, hogy a bevételek előirányzatai jóval mögötte maradtak az ideai állami budget szempontjából meglehetősen rossz év tényleges bevételeinek s hogy már abból a körülményből is biztonsággal lehet következtetni, hogy az előirányzat be is foly.

Attér azután a jelentés a budgettel összefüggő reformokra s hangsúlyozza, hogy a valutareform fontosságára és sürgősségére nézve a bizottság teljesen egyetért azokkal a végzetekkel, melyeket a pénzügyminiszter expozéjában kifejtett. Ép oly sürgős volna az adóreform is, ha tekintetbe vesszük azokat az igazságtalanságokat, melyek ma a közterhek viselésében fennállnak. A budgetnél kapcsolatosan felemlítjük, hogy az előirányzat összegében is változást szenvedett, a mennyiben a bizottság a kormány beleegyezésével az állami birtokok kezelésénél törölt egy 12000 forintos tételt, mely egy helyi érdekű vonathoz való hozzájárulás gyanánt volt preliminálva. Ennek folytán a budget feleslege 51.15 f. forintba emelkedett.

Amerikai ev. ref. magyarok gyásza.

(Saját tudósítás.)

Chicagóban lakó református magyar honfitársainkat szintén mély gyászba borította Erzsébet királyné tragikus halála.

Harsányi István ev. ref. lelkész gyászistenizületet rendezett, melyről a következő tudósítás számol be:

Megható gyászünnepeket rendezett szept. 18-án ő Felsője Erzsébet királyné emlékére a chicagói magyar ref. egyház. Válogatott közönség töltötte meg zsufoltság a fekete gyászszal bevont templomot. Jelen volt a chicagói osztrák magy. konzulátus egész tisztikara és idegen nemzetiségek is nagyszámmal.

A legnagyobb angol lapok kiküldték tudósítóikat. Gyönyörű volt az Ur asztala mellett levő gyászfénylással bevont magyar és amerikai lobogó.

Az istenizület mély és fenséges hatást tett mindenkire. Férfiak és nők hangosan zokogtak, köny csillogott még a beszédet nem értő idegenek szemében is. Harsányi Sándorné urnő gondnok „Fohász“-át énekelte és később dr. Harsányi Istvánnal duettben „Nearer my God to Thee“ (Közelebb hozzád Istenem) cz.

szent Antonin volt s így szólt az elesügedt emberekhez:

— Csak még egy napig várjatok, atyámfiai. Isten kegyelméből talán valami csoda történik.

— Aztán térdre borult az apátur előtt.

— Eressz el engem, atyám!

— Hová? — kérdezte az apátur csodálkozva.

— A beneventi herezeg táborába.

— Az ég legyen veled, testvér — szólt az apátur s megáldotta a távozót.

Már sötét este volt, mikor a szerzetes kiment a város kapuján s az örök, a kik ott álltak a kapunál, utána kiáltottak:

— Az ég legyen veled s lágyítsa meg a herezeg kemény szívét.

A longobard vitézek már nyugovóra döltek, csak egy-egy őrszem virrasztott, a dárdájára támaszkodva. Szanaszét a táborüzek lobogtak vörös fényvel az éji sötétségben.

S ime, látnak egy nagy magas alakot, a mint földigérő hosszú fekete ruhájában, fedetlen fejjel, végigmegy a táboron, csak a pásztorbot a kezében, semmi más egyéb.

— Ki vagy te? — szölitják meg az őrszemek.

— Az Ur szolgálja! — felel az.

S a hang olyan a bámuló vitézeknek, mintha menyörgést hallanának és a fekete alak megnő rémesen nagygyá. Nem lehet az földi ember. Ijesztő alakja minden lépéssel nagyobbá nő és rémülten hátrál előle, a ki megpillantja.

Nem meri utjában föltartóztatni senki s akadálytalan eljut egészen a herezeg sátoráig. Babonás félelemmel nézik a longobardok és a legbátrabb vitéznek is megre meg a szive.

Sicard herezeg mámoros mély álomba merülve hevert egy medvebőrön. A sok erős bor fejébe szállt s most kábultan, tehetetlenül feküdt ott a tivornya után.

A táborüze beviláglott a sátorba s a szerzetes ott látta a földön egy sarokba dova a herezeg kardját. Csak föl fellett volna venni s levágni az istentelen ember nyakát. De az Ur szolgálja nem cselekedhetette, hogy poklokra juttassa a bűnös lelkét, mielőtt penitenciát tartott volna. Csak a kezében levő bottal ütött a vállá közé:

— Ébredj föl, istentelen!

A hatalmas csapásra fölriadt a herezeg s kimeredt szemekkel, még a bor

gőzétől kábult fejjel, bután, rémülten tekintett az előtte álló hosszú fekete ruhás alakra. Zavaros agyában a düh kitörését, elfojtotta az ijedség. Valami földfeletti szörnyü óriást látott szerzetes-csuhában

— Mit akarsz? — dadogta remegő ajkkal a vadharcos.

De keze ösztönszerűen tapogatózva kinyult s kardját kereste a földön.

A szerzetes izmos lábával rátapodott a kardra s abban a szempillantásban újra fölemelte botját s végigvágott a herezegnek a vállán, úgy hogy annak karja a sajgó fájdalomban zsiabdant esett le.

A jámbor férfit elragadta a harag s még vagy hármat huzott botjával a herezeg hátára:

— Nesze mindazért a rosszért, a gyötrelmekért, a háboruságért, a mivel az én városomat megrontottad, az özvegyekért, az árvákért: nesze!

A herezeg nem védekezett, csak összezsugorodott ott előtte a földön.

— Mit kívánsz tőlem, szent férfi?

— Ismersz? — kérdezte a rettenetes alak.

A herezeg térdre borulva dadogta, még a fogai is vaczogtak:

— Ismerlek, uram. Te vagy Szent

egyházi dalt adták elő művészi praecisi-
tással.

A gyászoló közönség még az ünne-
pély folyamán következő sürgönyt küldte
a miniszterelnöknek:

„A chicagói magyar református
egyház gyászünnepeiről bánatos szív-
vel küldjük részvétünket ö Felségének.
Harsányi Sándor lelkész.

Az impozáns gyászünnepeiről a kon-
sulátus köszönetét fejezte ki a gyülekezet
lelkipásztorának.

Tanácsülés.

— A színházi pályázati feltételek. —

Tegnap délután négy órakor össze-
gyűlt a Tanács, hogy a színházi bizottság
által megállapított pályázati feltételeket
illetőleg végérvényes határozatot hozzon.

Roncsik Lajos tanácsos, színházi
felügyelő tette meg erre vonatkozó jelen-
tését, ismertetvén az ügy állását. Köraer
Adolf és Oláh Károly tanácsnokok meg-
jegyzik, hogy a bizottság a tanács joga-
iba avatkozott, ugyancsak a színházi bi-
zottság határozatáról szólt Komlóssy
Arthur is.

Ezután a pályázati feltételek ponton-
kénti felolvasása vette kezdetét. Már a
cizimnél több felszólalás történt, mert so-
kan a pályázati feltételeket szerződési fel-
tételnek akarták módosítani. Megmaradt
az eredeti czime, csak a szövegnél történt
némi módosítás.

Roncsik Lajos színházi felügyelő
indítványozza, hogy a tanács mondja ki
az idény meghosszabbítását s ehhez képest
az 5000 forint subvenczióinak 3000 fo-
rintra való leszállítását. Többek hozzá-
szólása után a pont változatlanul
meghagyatott.

A 10 ik pontnál ismét hosszabb vita
keletkezett. A színházi bizottság ugyanis
törölte a tűzoltók és rendőrök fizetését.
A tanács azonban megállapította, hogy a
színházigazgató tartozik fizetni a rendőrtiszt-
viselőnek 1 forintot, a rendőrbiztosnak
50 krajczárt s 7 rendőrnök fejéenként
25 krajczárt, felügyelő tűzoltónak 50 krt
s 6 tűzoltónak egyenként 25 krajczárt.

A következő pontok mindenike a
színházi bizottság javaslata szerint fogad-
tatott el s a 15 ik pontnál elnöklő polgár-
mester az idő előrehaladott volta miatt
az ülést berekesztette és a folytatólagos
tárgyalást a legközelebb történő időre
tüzte ki.

Antoninus, a város patronusa. Könyörülj
rajtam!

A szerzetes megdöbbenve hátrált.
Már ajkán lebegett a szó, hogy ki-
mondja:

— Nem illet engem a szentek
tisztelete, gyarló földi ember vagyok,
mint te.

De abban a pillanatban eszébe ju-
tott a város, melyet megmenthet; a nép,
a kolostor, a szent relikviája: mindaz,
a mi neki drága s a mit ez a gonosz
fenyeget. Egy jámbor csalást talán nem
fog neki az Isten nagyon szigorúan be-
számítani.

S dörgő hangon szólt az előtte le-
borult herezeghez:

— Ismerd meg, bűnös halandó, az
Ur és az ő szentjei natalmát. Térj ma-
gadba, ne sanyargasd az én városomat.
Esküdjél meg, hogy tovább nem hábor-
gatod.

— Esküszöm! rebegette a herezeg-
földig hajolva.

Mikor fölemelte fejét, már senkit
sem látott. A szent eltűnt.

De a sulyos csapások még sajogtak
vállán s hivei is, akiket összehívott, mind
látták a kék foltokat.

— Az volt, a város védő-szentje, bi-

Megőrült színész.

A népszínház egyik fiatal segédzi-
nészen, Tirnovai Gyulán, már egy évvel
ezelőtt valami agybetegség jelei látszottak
s e miatt el is bocsájtották a népszínház
kötelékéből. Tirnovai Keeskeméten lakó
rokonaihoz költözött s ott töltött egy fél-
évet. Majd visszajött Budapestre s itt
azzal kereste kenyerét, hogy hirdetések
gyűjtött a népszínház vasfüggönye és
szinlapja részére. Az utóbbi időben be-
tegsége rohamosan fejlődött, s nagyon
gyorsan változtak a rögeszméi. A múlt
héten azzal köszöntött be a népszínház-
hoz, hogy belép a katonasághoz, pár nap-
mulva ezredes lesz és nőül veszi Gazsi
Mariskát. Porzsolt igazgatónak be is je-
lentette, hogy Gazsi Mariskával már meg-
egyezett s most már remélhetőleg vissza-
szerződtek a népszínházhoz. Porzsolt
látta, hogy örülten van dolga s igyeke-
zett megnyugtani. Tirnovai pedig beko-
pogtatott Nemes Ferencz titkárhoz, neki
is bejelentette, hogy házasodik s Ne-
mest mindjárt föl is kérte, hogy legyen
keresztapja a születendő gyermekének.
Ma reggel hatalmas csokrot s egy szerel-
mes levelet küldött Gazsi Mariskának,
délelőtt pedig — hja, a színész, mikor
már örült, még akkor is csapodár —
megvárta a színház előtt Küry Klárát és
haza kísérte. A kapu alatt megállította
s megígérte neki, hogy magával viszi
Lengyelországba s megkoronáztatja király-
nének. Küry Klára valahogyan meg-
menekült előle, s Tirnovai elment a „men-
yasszonya“, Gazsi Mariska, lakása elé s
ott egész estig ólálkodott. Este hét óra
tájon a színház elé állt, s el kezdett lár-
mázni:

— Nézzetek meg! Én vagyok Len-
gyelország királya! Az utolsó Orlovski,
a Jagellók egyenes leszármazottja!

Természetesen, nagy közönség gyűlt
össze a szerencsétlen ember körül, akit
végre egy rendőr haza kísért. Otthon
Tirnovai átöltözködött, szalon ruhát vett
magára, fehér nyakkendőt kötött s vissza-
ment a színházhoz, ahol Gazsi Maris-
kát meg akarta várni. Ismét elkezdett
lármázni:

— Szirmai és ez a Svengali Por-
zsolt nem enged érvényesülni! De mit
tehetnek egy lengyel király ellen? Maris-
kát mégis magammal viszem s Varsóban
megkoronáztatom!

Ismét nagy csődület támadt s Por-

zsolt igazgató be akarta szállíttatni Tir-
novait a rendőrséghez. Kocsit hozatott,
de Tirnovai nem akart beszállani, foly-
ton azt emlegette, hogy meg kell várni a
mennnyasszonyát. Porzsolt megnyugtatta,
hogy Gazsi Mariska már előre elment az
„István főherceg“ szállóba s ott várja.
Ide már hajlandó volt elmenni Tirnovai.
Mielőtt azonban beszállt volna a koc-
siba, egy pillanatra visszajött a józan
eszé s így szólt Porzsolthoz:

— Direktör ur, kérek öt forint elő-
leget!

Porzsolt adott neki öt forintot s
aztán kocsiba ültek s egyenesen a rend-
őrfőkapitánysághoz hajtottak. Itt a rend-
őr-orvos konstataulta, hogy Tirnovai nagy-
foku agylágyulásban szenved s baja már
annyira előrehaladt, hogy legfőlebb egy-
két hónapig fog még élni. Még ma éjjel
kiszállították a mentők az angyalföldi
örültek házába.

TÁVIRATOK

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A Dreyfus-ügy.

Budapest, október 5. A Corriere di
Napoli Zoláról arról értesül, hogy a regény-
író a Dreyfus-pör befejezése után tér
vissza Franciaországba. Zola attól tart,
hogy korábbi visszatérése a kedélyeket
Franciaországban még inkább felizgatná.

Páris, október 5. A Libre Parolenak
egy munkatársa azt állítja, hogy Morelle
ezredes, aki a Dreyfus-pörben a katonai
biróság elnöke volt, nemrég a következő
nyilatkozatot tette:

— Nem mondhatok önnek semmit
a bizonyító okmányokról, a melyek
Dreyfus elítélésére döntők voltak, de azt
mondhatom önnek, hogy igen nagy fá-
radtságomba került, hogy Dreyfusról a
halálos ítéletet elhárítsam. A katonai
biráknak be kellett bizonyítanom, hogy
a törvény ezt az ítéletet nem engedi
meg. On ebből következtetést vonhat a
birák meggyőződésére.

Páris, október 4. A Gaulois Grant
Richards angol kiadónak azt a nyilatko-
zatát közli, hogy még ez év vége előtt
ki fogja adni Esterházy őrnagynak angol
nyelven írt röpiratát. Esterházy, aki sze-
rény követelésekkel állott elő, az erre vo-
natkozó szerződést alá fogja írni. Ha a
francia kormány meg is tiltaná, hogy a
röpiratot Franciaországban árusítsák,
azért azt Angliában mégis ki fogják adni.

Ugyanez a lap jelenti, hogy Manau
főállamügyész nagyon behatóan tanaes-
kozott Sarrien igazságügyminiszterrel. A
főügyész és az igazságügyminiszter között
feltétlen egyetértés és teljes nézetazonos-
ság uralkodik.

A Libre Parole tagadja, hogy Ester-
házy hallgatását megvásárolta.

Páris, október 5. Sarrien igazságügy-
miniszter holnap meg nyolcznap szabadsá-
gra, mely idő alatt Brisson fogja helyet-
tesíteni és vagy Dreyfus visszahozatalát,
vagy az ítélet megsemmisítését fogja el-
rendelni s csak ezután fogják du Patty de
Clam ellen a törvényes eljárást megindí-
tani.

Szerbia és a Vatikán.

Belgrad, október 5. Az idevaló lapok
közlése szerint a szerb kormány Vujicsics
páternek, akit Strossmayer püspök helyett
a szerbiai r. kath. egyház vezetésével
megbízta, azért nem engedte meg hiva-
talos funkciói gyakorlását, mert a bécsi
pápai nunczius csak szóbelileg közölte a
kinevezést Szerbia bécsi követével. Szerb
körökben úgy vélekednek, hogy a római
kuriának előbb ki kellett volna eszközölnie

a szerb kormány hozzájárulását. A kormány kész ezt a kérdést az alkotmány és az ország törvényei értelmében rendezni.

Zavarok Kinában.

Budapest, október 5. A londoni Daily Chronicle-nak azt jelentik Pekingből e hó elsejéről, hogy a külföldi hatalmak követői a kínai kormánynak együttes jegyzéket nyújtottak át, a melyben az európaiak védelmére óvintézkedéseket kérnek és a bűnösök megbüntetését kérik.

A német császár nővére Magyarországon.

Répczelak, október 5. A német császár nővére, a szász-meingeni örökös hercegnő, férjével és kíséretével ma Répczelakon, királyunk 6 felsége nevű nepe alkalmából az evangélikus templomban hálaadó istentiszteletet hallgatott. Megkapó és lélekemelő volt az istentisztelet formája, a mennyiben Kund esperes magyarul és a fenséges vendégek iránti tiszteletből németül is elmondta az imákat az oltár előtt. Az énekkar a magyar Hymnuszt énekelte. — Ma délután szentmártoni Radó Kálmán v. b. t. tanácsos fáczánosában vadászat volt, mely alkalommal több száz került terítékre.

SZÍNHÁZ.

* **A főpróbáról.** A F. L. szépirodalmi hetilapba Peterdi Sándor összegyűjtötte néhány színész és színésznő véleményét arra nézve, hogy a főpróba megtartása okvetlenül szükséges-e és ha igen mely érdekek követelik azt. (A fővárosi sajtó tudvalevőleg a főpróba mellett nyilatkozott.) E tárgyban érdekesen nyilatkozik *Komjáthy János*, a debreczeni színház igazgatója:

Midőn felelő óhajtok azon kérdésekre, hogy szerény véleményem szerint a főpróbák eltörlése, vagy fentartása felel-e meg a színművészet (én hozzáteszem és a színművészek) érdekeinek, különbséget kell tennem azon főpróbák között, melyeket most ismerem a budapesti színházaknál és azok között, melyeket ismerni szeretnék. A mostaniak jellemzését engedjék, hogy elhallgassam, hiszen a kritikusok nagy része, (tisztelt a kevés kivételnek) tulságosan szeret egyes színészeket, írókat, sőt egyes színházakat, s tulságosan haragszik másokra. Ha azonban a színházi kritikus azon elhatározással megy a főpróba, hogy a színész- és irodalomnak hasznos szolgálatot tegyen, lelkiismeretesen figyel, észrevételeit jó szándékkal megteszi a rendező és a színészek előtt: midőn az a rendező tudja, hogy ezekre a jó tanácsokra sokat adhat, hogy az még nem kritika, hanem a művészet érdekében adott jó tanács, hozzáértő utbaigazítás (hisz melyik rendező merné elmondani, hogy csalhatatlan): akkor ezekre a főpróbaakra igenis nagy szükség van. Nem szabad tehát a főpróbát eltörlőni, ha ma még nem olyan is, mint lenni kellene. Majd olyan lesz.

NAPI HIREK.

— **Október 6.** A magyar szabadságharc szomorú emlékezetű napját az idén is a szokott kegyelettel ünnepli meg Debreczen város közönsége. Holnap az összes templomokban gyászteleni tisztelet lesz. Az ifjuság pedig a szokásos ünnepélyeket rendezi. Kívonul az emlékkertbe és a honvéd temetőbe és emlékbeszédben, ódáiban magasztalják a tizenhárom vértanút. Az ünnepélyre kivonulnak az öreg honvédek is.

— **Választások a főiskolában.** E hó 4-én tartotta a „Hittanszaki Önképző kör” alakuló közgyűlését Nt. Csiky Lajos felügyelő tanár, dékán elnöklete alatt. A tisztviselői kar a következőképen alakult meg: Elnök: Bogdán Lajos főiskolai senior, alelnökké: Bagaméry Károly esk. fel., főjegyző; Birta József 4. th., aljegyző; Görömbey Péter 2 th., Választmányi tagokul megválasztottak: Pap Lajos 3 th., Bereczky László 2 th. és Vadon Béla 1 th. A Hittanszaki Önképzőkör által kiadott lap szerkesztésével Juhász Sándor esk. fel. bizatott meg. Ugyanez alkalommal alakult meg a Theológiai segélyegylet tisztviselői kara is. Elnök: Bogdán Lajos senior, alelnök: Veres Gusztáv esk. fel., főjegyző: Juhász Sándor esk., fel., pénztárnok: Czirják Béla 3 th., ellenőr: Balogh Gyula 2 th., választmányi tagok: Birta József és Virágos Sándor 4. th ok, Pap Lajos és Bokor Sándor 3 th-ok, Kiss Tamás és Halász Endre 2 th-ok, Horváth Bertalan és Széles J. 1 teológusok.

— **Kereskedelmi Akadémiákon** az évente nagy látogatottságnak örvendő *esti tanfolyam* f. hó 15-én nyílik meg; s ez alkalomból az érdeklődők tudomására hozzuk, hogy az előadások hetenkint négy estén 8—10 órában tartatnak, még pedig kereskedelem ismeretből és levelezésből, kereskedelmi számtanból és könyvitelből; tandíj egész tanévre 20 frt. — Jelentkezéseket elfogad naponta déli 12—1 órában az igazgató.

— **A tüdővész terjedése ellen.** A gümőkór által az ország népessége közt okozott nagyarányú halálozás korlátozása végett a kereskedelemügyi miniszter utasította az ügykörébe tartozó iparhatóságokat, hogy a gyári ipartelepek higiénikus állapotát mindenkor különös figyelemben részesítsék. Elrendeli, hogy a gyártelepek munkaházaiban a tüdővészen szenvedő, de még munkaképes egyéneket elkülönített fekvőhelyeken helyezték el. Nagy gondot fordítsanak a munkatermek tisztaságára és bőséges szellőztetésére. A munkaadónak továbbá kötelessége mosdásra szolgáló helyiségekről gondoskodni. Azokon az ipartelepeken, hol közfogyasztási szövetkezetek közvetítik az élelmi cikkek elárusítását, a telepek vezetőségei az elárusítandó élelmi cikkek romlatlan állapotát s jóságát ellenőrizni tartoznak. A miniszter ezt a rendeletét mihez tartás és ellenőrzés végett megküldötte a kerületi iparfelügyelőknek is.

— **Magyar lelkész Amerikában.** Csutoros Elek berettyó-ujfalvi református segédlelkész, mint tudósítónk írja, Amerikában a clevelandi magyar telep lelkészének választotta meg. Csutoros Elek f. hó 9-én indul utának, hogy magyarul hirdesse Amerikában az Isten igéjét.

— **A nagyváradai hadapródiskola megnyitása.** Nagyváradon, — mint tudósítónk távirja — tegnap nyitották meg a m. kir. honvédhadapródiskolát. Az ünnepen Fejérváry báró honvédelmi minisztert Bernolák tábornok képviselte, a ki tegnap délután utazott Váradra. A megnyitás a Veni Sancte-val kezdődött, a főépület előtti szabadtéren, amely után a tábori misét Kökényessy tábori lelkész végezte. Az egyházi szertartás után Bernolák tábornagy beszédet mondott a növendékekhez s e közben leplezték le a király mellszobrát. A megnyitási ünnep után nagy ebéd volt.

— **Elhunyt urlónő.** Kerekes László m. á. v. üzletvezetőségi főtisztviselőt és családját sulyos csapás érte. Neje, sz. Balogh Ilona elhunyt. A halálesetről a következő gyászjelentést vetjük:

Mély fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk a felejthetetlen jó feleségnek, páratlan jó anyának, anyósának, testvérnek, sógornénak

és áldott jó emlékü rokonok néhai Kerekes Lászlóné Balogh Ilona asszonynak folyó hó 5-én reggel 7 órakor, életének 53-ik, boldog házasságának 31-ik évében, 3 évi hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. Kedves hallottunk hült tetemei folyó hó 6-án, d. u. 4 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a Széchenyi-kert 46-ik számú házunknál tartandó gyászima után a Kossuth-utcai temetőbe örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, kartársainkat, barátainkat szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1898. október 5-én. Testvére: Balogh Bertalan nevével Horváth Máriával és gyermekeivel. Nagynénje: Kallós Zsófia. Sógorok: Kerekes Zsigmond és neje Glenczner Malvin, Kerekes István nevével Papp Irénnel és gyermekével. Bánatos férje: Kerekes László. Gyermekei: László nevével Noszticzius Máriával. Erzsébet férjével Nagy Gáborral. Tibor és Zoltán. Lévai Márton, valamint számos rokon nevében is. Áldás és béke drága poraira.

— **A rendőrség és csodadoktor.** Tápai Mihály u. n. csodadoktor, voltaképen kuruzsló, ki a hiszékeny embereket bolondítja az ő csalhatatlan gyógymódjával s hogy milyen eredménnyel, elég bizonyíték, a ház s a föld, melyet Debreczenben szerzett — két éve tartózkodik városunkban. Nemrég a belügyminiszter figyelmét is felhívták a kuruzslóra, ki leiratot is intézett a városhoz. Két évi itt tartózkodása alatt nem egy ízben akadt baja a rendőrséggel s a bírósággal. A rendőrség — mint azt már mult heti számunkban jeleztük — foganatosítani fogja régebben hozott ítéletét, melyet ugy a tanács, mint a közigazgatási bizottság is helybenhagyott, mely szerint Tápai Mihály a végzés kézbesítésétől számított három nap alatt köteles városunkat elhagyni. — A csodadoktornak már kézbesítették a végzést. A három nap eltelt, *de Tápai még mindig itt van, önszántából nem hajlandó elhagyni a várost.* A III. ker. rendőrség most már végképen befejezi a Tápai-ügyet. *Holnap a rendőrség kiküldöttje újból felszólítja a város elhagyására s ha nem hagyja el a várost önszántából, még a holnapi nap folyamán kényszerutlevéllel, rendőri felügyelet mellett távolítja el.* — A rendőrség erélyes intézkedése bizonyára megelégedést fog kelteni, mert most már végleg meg fog szabadulni a város a veszedelmes kuruzslótól.

— **Betörés a gyógyszerárba.** Mária-Póson, mint tudósítónk jelenti, a mult éjjel fölverték a patikát. A betörők borzasztó rendetlenséget csináltak a gyógyszerárban, de gyógyszereket, vagy mérgeket nem igen vihettek magukkal, mert a jelek azt mutatják, hogy csak értéket kerestek. Találtak is kilenczven forint készpénzt, amelyet az utolsó krajezárig magukkal vittek. Ezenkívül több értékes okiratot raboltak el. A csendőrség a nyomozást megindította.

— **Lökötő cigányok.** A rendőrség s a csendőrség előtt jól ismeri a Lakatos cigányfamiát. Híresek ők lopásaikról, rablásaikról s egynémely tagja lökötéssel is foglalkozik. A debreczeni lóvásárban tegnap is elfogta a mezőrendőrség a familia egyik híres tagját Lakatos Józsefet és Mari testvérét. Hamis járlattal akartak tudni egy lopott lovon, de rajta vesztettek s most a rendőrség kezébe maradtak mindaddig, míg a lopott ló igazi gazdáját meg nem találják.

— **A sajtó a királyi családban.** Az „Observer” újságszervező vállalat. (Bécsben, IX. kerület, Türkenstrasse 17. szám) három gyűjteményt szándékozik összeállítani mindazokból a nekrologusokból, melyek a királyné halála alkalmából megjelentek. Ezen gyűjtemények őfelsége a király és őfelségei Gizella és Valéria hercegnéasszonyok számára vannak szárván. Mérvadó helyen ezen gyűjtemények elfogadása biztosítva van. Az „Observer” irodája ennél fogva minden hírlaphoz (napilapok, műszaki és hetilapok) azon kéréssel folyamodik, hogy néki azon számokból, melyekben nekrologusok jelentek meg a királynéről, egyenként három példányt szíveskedjék küldeni IX. kerület, Türkenstrasse 17. sz. czime alá.

— **Faillatmányok kiváltása.** A városi tanács a polgári faillatmányok kiváltása tárgyában a következőket hozza a közönség tudomására:

Az 1898/9. évi polgári faillatmány kiváltása méterölenként 9 frtot tevő árának a házi pénztárnál leendő lefizetése mellett a f. 1898. évi október hó 1-től kezdve 1899. február hó végéig, az elhordás pedig 1899. évi márczius 31-ig megengedtetvén, utasítatik a házipénztári hivatal, hogy a számvévőség által készített főkönyv szerinti kiosztást a múlt évben követett gyökörlethez képest eszközölje.

— **Szüret.** Most, hogy beérett a szőlő s a szőlősgazdák megteszik kevésből álló előkészületeiket a szüretre — akaratlanul is emlékünkebe ötlük a régi jó világ derűt és hasznot hozó szüretje. Mily másképp is volt az valamikor. A debreczeni szőlőskertek csak úgy visszhangzottak a jókedvtől s muzsikától... Jókedvű volt a gazda s szívesen látta a vendéget. Sok volt a szőlő s jól eresztett a bor. Messze földről, idegenből jöttek az emberek s drága pénzen vették meg a nedűt... Némely szőlőben abba maradt a zene, elnémult a jó kedv. Jött az átkos féreg s elpusztított mindent... Szüret van most is, néhol vig, másutt szomorú szüret. A debreczeni homokon azonban jó termés volt s a homokon ezért olyan vidám, igazándi magyar szüretet ültek, mint hajdanában, mikor a filokszera és peronospera még hirből sem vala ismeretes. Tegnap szüreteltek Magos György dr., Benedek János dr., Szabó Antal, Nagy Lajos dr. és Hanke Lajos szőlőjében. Mindenik szőlőben összegyűltek a házi gazda jó barátai és vigan poharazták a mustot.

— **Hajdúvármegye legtöbb adófizetői.** (Folytatás.) A * gal jelöltek adója kétszeresen van számítva:

Róth Lajos kereskedő, Szoboszló 450.05, Dr. Boda Gyula orvos, P.-Ladány 442.26*, Dr. Pápay Kálmán orvos, Bőszörmény 440.16, Orosz Endre árvaszéki ülnök, Debreczen 435.57, Kovács Gyula polgármester, Szoboszló 433.95, Harsányi Károly birtokos, Dorog 328.73, Soltész Farkas lelkész, Tetétlen 423.72*, Ersey Károly birtokos, H.-Nánás 423.34, Id. Kövér Pál birtokos, Bőszörmény 417.40, Dr. Podper Mór ügyvéd, Debreczen 416.10*, Szilágyi János birtokos, Szoboszló 414.20, Malatinszky József ügyvéd, Szoboszló 413.78*, Dalmy László birtokos, Debreczen 411.99, Borbély Mihály birtokos, Szoboszló 411.41, Hortstein Kálmán birtokos, Nádudvar 410.50, S. Kovács László birtokos, Nánás 407.29, Sinay Antal birtokos, Nánás 406.91, Bogdán Zsigmond birtokos, Szovát 404.94*. Cs. Szabó János birtokos, Szoboszló 403.14, U. Szabó Mihály birtokos, Bőszörmény 402.36, Csuhány László polgármester, Nánás 400.46*, Dr. Veres Menyhért orvos, Bőszörmény 399.72*. (Folyt. köv.)

— **Kirabolt zárandok.** A szoboszló-debreczeni országuton tegnap egy biblia áruló zárandokot közel Szoboszlóhoz egy lóhátas ember megtamada s 30 frt készpénzt s összes könyveit elvette tőle. A kirabolt zárandok erre visszatért Szoboszlóra s panaszt tett az ottani rendőrségnél, mely távirati uton értesítette a debreczeni mezőrendőrséget s együttesen oly gyors és széleskörű intézkedéseket tettek, hogy a rablót elfogták, mielőtt még városunkban érkezett volna. A bibliákat és imakönyveket megtalálták egy szénaboglyába elrejtve, de a pénzt nem találták meg, de alkalmasin az is előkerül. A rabló neve Barna Imre, ki már az ügyesség börtönében van, hogy elvegye méltó jutalmát.

— **X Kiadó lakás.** Folyó évi november 1-től Batthyányi utca 5. szám alatt egy nagyobb utcai lakás kiadó. Értekezhetni ugyanott.

— **X Színház után** mindenkor friss választékos vacsora a Dréher söresarnok ujonnan átalakított téli udvarkert éttermében

VIDÉK.

— **Szociálista izgatók elfogatása Csikmegyében.** Csikszereében a városi rendőrkapitány intézkedésére számos elfogatás történt, amennyiben többeket, akik veszedelmes szociálista lappeldányokat terjesztettek s a népbolondító nyomtatványokat is elkobozták. Erdekes tapasztalatszámba megy, hogy Csikmegyében a földmives székely nép eddig teljesen ment volt azoktól a szociálista eszméktől, amelyek az ország más vármegyéiben termékeny talajon találtak s néhol véres összeütközésekre adtak okot, de amint a vasúti közlekedés az országnak ezt a legkeletibb határszéli vármegyéjét is megközelíthetővé tette, a vándorapostolok utra keltek, hogy társadalomfelforgató, hóbortos eszméjüket a esöndes és türelmes székely nép között is elhínték. A legutóbbi vásár alkalmával — mint azóta kiderült — két alföldi paraszt, meg egy kopott ruhájú, intelligens külsejű ember jelent meg a sokaságban, nagy hangon kiabálva a vásárra gyülekező nép között „Erzsébet királyné halála” és „Rudolf trónörökös még él” című füzeteit. A füzetekkel való üzérkedés azonban csak a valódi cél elleplezésére szolgált, amennyiben az apostolok a füzetekkel nagymennyiségű szociálista lappeldányt osztottak szét. Különösen a szomszéd Udvarhelymegyéből érkezett, hagymával kereskedő székelyek kapkodták a maszlagos nyomdatermékeket, akik szürkület után nagy csoportokba verődve, gyertyavilág mellett olvasták az újságok sok mindent ígérő nagyhangú frázisait, hogy „közeledik az idő, midőn a nép az urak által rája rakott igát lerázhajta s birtokába veheti azt a földet amelyet Árpád apánk egyenlő joggal és mérvben hagyott mindenkire.” A városi rendőrkapitány, mihelyt a dolog tudomására jutott, nyomban elfogatta a népbolondítókat s azokat is, a kik a lapok terjesztését munkába vették. A lapok egyrészt lefoglalták, de a másrészt az udvarhelymegyei és más vidéki vásáros nép kezén maradt, amely a vásár elmúltával szétment a szélrózsa minden irányába s most Csikmegye ki tudja hány pontján szedi magába és terjeszti maga körül a vásári maszlagot.

— **Megsült az anyja szemelátára.** Bánffy-Hunyadon, — mint levelezőnk jelenti, — Válcái Jánosné tegnap délután egy pillanatra átszaladt a szomszédba s két éves kis fiát otthon hagyta. Mikor visszatért, a gyermeket a tűzhely mellett lángba borult testtel találta, A kétségbeesett anyja egy dézsa vízzel leöntötte az égő gyereket, s a tűz ki is aludt, de a szerencsétlen kis fiú életét mégsem tudta megmenteni, az összeégett csep jóság este iszonyu kínok közt meghalt. Az anyja és az apa ellen a vizsgálatot megindították.

A szemüveges kecske.

Ezuttal tévedés azt hinni, mintha az alábbi következő történetben, melyet a „Magyar Polgár”-ban olvassunk, ama kiválóan becsült testületről lenne szó, melynek ismeretes symboloma az olló. E történet érdekes hőse ugyanis nem a tekintes ipartestületek listájában, hanem a Brehm népszerű munkájában foglal helyet.

Pár nappal előbb történt t. i., hogy Szabó István kőkeret-utcai lakos megdöbbenéssel vette észre, hogy a kecskéje napról napra rezignáltabban sétál az udvaron. Szabó többször behajította a szentimentális állatot a kertbe, a kecske azonban, valószínűleg mélyen megilletődve a hervadó nyár gyászos pompájától, érintetlenül hagyta a sárguló füvet.

Szabó mindent megpróbált az érzékeny szívű állattal, de nem tudott vele semmire sem menni. A makacs kecskének gazdája gyöngéd kényeztetése sem adta vissza eltűnt étvágyát. Ugy látszott: hogy a hidalgó-szakállu állat egyenesen a Succi babéraitra pályázik, a mikor végre a meghökkenő Szabónak mentő gondolata akadt.

Ugy esett, hogy egy optikus-kirakat előtt elhaladva, Szabó színes szemüvegeket pillantott meg a látcsövek és képes levelezőlapok tarka társaságában. Következő perczben már jelentkezett a mentő-gondolat. Szabó hirtelen elhatározással befordult az üzletbe.

- Szemüveget kérek.
- Milyet?
- Zöldet.
- Önnek kell?
- Nem — felelte némi zavarral Szabó.
- Egy családtagom számára veszem.

Kiválasztott egyet, a melynek üvege legkevésbé sértette az egészséges szemet. Azzal sietve, boldogan rohant haza. A kecske éppen rendes körsétáját végezte az udvaron. Szabó megsimogatta kedvence nyakát s a zöld szemüveget a szomorú állat orrára erősítette...

A másik pillanatban a „családtag” kedélyállapotában észrevehetőleg hirtelen javulás állott be.

A fejét élénken fölkapta, párszor vigan föl s alá ugrált az udvaron, aztán mohón, farkas-étvágygyal rontott neki a kerítés tövében elhuzódott sárga gyepnek, a melyet szemüvegén keresztül természetesen zöldnek látott.

Szabó, mint az orvos, aki egy agoniáló beteget ment meg a napfény, a boldogság s az édes földi küzdelmek számára, megkönnyebbülten támaszkodott a kert oszlopjához és miután jó ideig elégedett, diadalmas arccal szemlélte a szemüveges kecske lakomáját, kiszólitotta családját a szobából.

Mindnyájan meghökkenve álltak meg a küszöbön, míg Szabó, ujjával a kecskére mutatva s mellét kifeszítve mondotta:

— Ime, boldoggá tettem — őt.

Irodalom és művészet.

* **Falk Miksa Visszaemlékezései** Erzsébet királynéra kétségtelenül a legszebb és legérdekesebb munkák közé tartoznak, melyekkel a megdicsőült fejedelemasszony emlékének az irodalom áldozott. Csak elismerést érdemel hát a „Magyar könyvtár” szerkesztősege, midőn ez eddigél csak a lapokban szétszórtan megjelent dolgozatokat most összegyűjtötte és külön füzetben boesátotta közzé, hozzáadva a királynénak azt a kétségtelenül legszebb arcképét, melynek Schretzberg festette eredetijét a müncheni képtárban őrzik. A „Magyar Könyvtár” most megjelent új sorozatának egyéb nagyérdékű füzetei is vannak. Első helyen áll Jókainak egy még

eddig kiadatlan drámája, a „Helvila“ című, mely az 58–59-es kettős számot tölti meg. A koszorú regényíró e darabjában a mai életben mozog: leginkább a magyar parlament világát festi, egy erkölcsileg végkép elzüllött honatyával szembe állítva egy ideális férfit és megrajzolva egy rendkívül érdekes női alakot is, a tetterős, munkára kész modern leányt. Jókai e munkája olvasva még sokkal hatásosabb, mint színpadon volt. — A 60. szám a legújabb orosz elbeszélői gárda egyik legzsensialisabb tagját mutatja be, Csehov Antalt, a kit nálunk Szabó Endre tett népszerűvé. Ő fordította a „Falusi asszonyok“ című elbeszélés- és rajzgyűjteményt, mely meglepő bizonyosága Csehov csodálatos megfigyelő tehetségének, hangja elevenségének és plastikusságának. A 61. számban Kölcsey Ferencz válogatott beszédeit teszi közzé Radnai Rezső, aki a magyar szónoklat ez egyik atyamesterének legjobb munkáit válogatta össze, a füzetet szép bevezetéssel és az egyes beszédeket a szükséges magyarázatokkal látva el. A 62. sz. füzet egy szenzációs amerikai regényt tartalmaz; címe „Ujjászületés“, szerzője Charles Yke. Ez a munka különös és érdekes feladatában vetekedik Bellamy híres regényeivel: egy leány története van benne elmondva, aki husz éves korában csodás módon elfeledi egész multját és mintha ujjászületett volna, új életet kezd. E füzetet ismét egy magyar tárgyú szám követi: elseje a „Magyar Könyvtár“ programjában ígért történeti életrajzoknak. Pázmány Péter életét mondja el benne Áldassy Antal egyetemi magántanár, röviden és tömören ismertette nemzeti történelmünk e nagy alakjának szereplését. A füzetet nyolcz a szöveg közé nyomott nagyrédekű kép gazdagítja. — Ezeket nyújtja legújabb 6 füzetében a „Magyar Könyvtár“, kétségtelenül a legsokoldalubb, legértelmesebb és legolcsóbb az e nemű vállalatok közül. Egy-egy szám ára 15 kr.; a kiadóház — Lampel R. (Wodianer F. és Fiai) — szívesen szolgál teljes jegyzékkel.

Vegyes.

Midas királyok.

Nyolcz esztendővel ezelőtt történt, hogy egy William Rogers nevű yankee, aki megunta a becsületes munkát és rendes életet, elhatározta, hogy kivándorol Californiába, az aranytermő országba. Keresett még három maga fajtájú embert, nem is kellett sokáig keresnie — azzal szerzett egy ormótlan nagy kocsit, nyolcz öszvért, fegyvereket, szerszámokat és konzerveket s az expedíció elindult California felé.

Három hónapig bolyongott a kis társaság hegyen-völgyön, uttalan utakon, míg végre egy kicsiny erceskőre bukkantak. Elcsigázva megtörtén fogtak hozzá az arany kifejtéséhez s a zsákmányt zsákba rakva, folytatták utjukat más vidékek felé. A szerencse azonban nem kedvezett nekik. Öszvéreik elhullottak és minden fölösleges holmit el kellett hányniok, hogy ne legyen nagyon nehéz a szekér, mert akkor már ők maguk huzták és tolták mindenhova, hegyre föl és völgybe le. Ezenkívül egészen kifogytak az élelmiszerekből is, s a sok aranyat gyűlölettel szemlélve, vágyakozva gondoltak azokra az időkre, amikor nem vált még arannyá a kenyerük; a mikor ha nem is volt zsákszáma aranyuk, de nem volt mindenük, ami kellett nekik. A megbánás azonban késő volt már. Vissza nem térhettek.

Ilyen állapotban érkeztek a kincskeresők néhány hónapi bolyongás után a Panama Riverhez, ahol mesés gazdagságu aranytelepet fedeztek föl. A kiaknázáshoz azonban nem volt erejük. A hihe-

tetlenül fogyatékos táplálkozás — egy-egy madár naponként, sőt néha kétnaponként — végképen elgyöngítette őket. Ásták, ásták az aranyat, erejük megfeszítésével. Tudták, hogy nem vihetik magukkal, mert gyöngök hozzá, de az arany démona nem hagyta őket pihenni s amíg bírták az elfonnyadt kezek, zúzták a köveket és szórták a törmelékeket nehéz szerszámaikkal.

Mikor már azt hitték, hogy a forrás kiapadt, zsákokba rakták a tömérdek aranyat, mely vagy egy millió font értékű lehetett és gulába rakva a zsákokat, reszketve nézték a rengeteg kincset. Közben pedig közeledett feléjük az éhhalál.

Mennyi aranyat adtak volna akkor egy darab kenyérért! Hogy örülnek, ha valaki odamegy hozzájuk bármilyen szegényes ennivalóval és minden falatért egy darab kincset kíván! Hogy csókolták volna a lábanyomát is egy ilyen jöltevőnek!

De hiába. Otthon, ha nem volt munka, azért volt mit enni. Otthon az is ehetik, akinek egy fillérje sincs. De itt? Itt arannyá változott minden falat, itt éhen pusztulhat milliókat érő kincsek ura.

És el is pusztult. Louis Cavendish volt az első, akit megváltott a halál. Életben maradt társai megásták a sírját és csöndes imádság mellett eltemették. Sírja fölé odaállították az arannyal telezsákokat, aztán utnak eredtek.

Mentek, mentek a félig holt emberek, abban a jó reményben, hogy Alaszkába jutnak, ahol találkozhatnak indiánokkal. Akkor lesz mit enni és minden jóra fordul. Lesz mit enni és lesznek állatok, amelyekkel elhozhatják a tömérdek kincset a boldogtalan Cavendish sírjáról. Ez a reményük azonban nem teljesült, sőt még egy másik társuk is, Campbell, meghalt maláriában. A magukra maradt aranykeresőket kétségbeesés fogta el.

Eltemették Campbellt is. Csupa arany volt a föld, amelybe temették, de nem is törődtek vele.

Kenyeret kívántak csak és futva futottak tovább, amerre embereket sejtettek. Aztán elesett a harmadik is, Andrew Stokes.

Williams Rogers, a társaság szerzője most már magára maradt. Csontváza fogyva és megöszülve folytatta útját s mikor végre mégis elérte célját, mikor a jószívű indiánok már adtak volna neki enni inni, leroskadt. Többé föl sem kelt. Annyi ereje volt csak, hogy elmondja vállalkozásának történetét.

— Ha azt az aranyat, amit összehalmozunk, el akarná valaki hozni, ötven kocsira és száz erős lóra volna szüksége. Williams Rogers, aki ezt a történetet halála óráján elbeszélte, bizonyára igazat mondott. Sorsából okulhatnak azok a kivándorlók, akik a mindennapi munkát és életet megunták és vakmerő kalandok után járva, a legnagyobb inség és az éhhalál felé haladnak.

CSARNOK.

Haller Ida.

Írta: Szomaházy István.

(Folyt. és vége.)

Szedenich főtisztelendő ur mélyen elgondolkodva ballagott föl tanári szobájába és odafenn megállott a sublád előtt. Egy perezig tűnődött, mintha álmot látna, azután egyszerre kihuzta a sublád legalsó fiókját . . .

A fiókban mindenféle lim-lom hevert. Himzett óratartók, pamutdinnyék, likőrös készletek a különböző névnapokról, régi lázsiások és aranyak és legalul, a sarokban egy kopott, szattyánbőrből készült albumkönyv . . .

Szedenich főtisztelendő ur elővette az albumkönyvet. Mi történt vele? Tanártársai bizonyára megdöbbenek volna, azt látva, hogy a matematika profesz-

szora álmodozva lapozza végig a régi módi, megfakult arczképeket. És mit szóltak volna, ha azt is hallják, hogy Szedenich főtisztelendő ur így susog egy kép láttára:

— Haller Ida!

A kép egy tizenöt éves, kissé kőzoshaju gyermeket ábrázolt, afféle eleven francia babát, pufók arczocskával, arany-szőke hajjal, meghatóan édes, jóindulatu kék szemmel. A gyermek oly bájosan nézett az öregedő piaristára, hogy Szedenich tanár ur végigsimitotta a homlokát . . . És ekkor úgy tetszett neki, hogy a tizenhat év, mialatt másfélezer apró nebulót vezetett be az algebra titkaiba, és egyszerre köddé és párává foszlik a Haller Ida napsugaras pillantásától . . .

Szedenich tanár urnak ugyanis eszébe jutott az a tizenhat év előtti nyári nap, mikor a pécsi szemitáriumból idelátogatott Veszprémbe, s egy délután a negyedik malom előtt találkozott a vajaskenyeret majszóló Haller Idával . . . Beszédbe elegyedtek és hamarosan megbarátkoztak . . . Szedenich szerelmes verseket írt, Ida pedig kijelentette, hogy sohase megy férjhez . . . „A lemondásnak és az emlékezetnek fogok élni! — mondta bánatosan, miközben bájos gömbölyű arczoskája majdnem kicsattant az egészségtől . . .

Szedenich utóbb ki akart lépni a szemináriumból, de nagybátyja, a veszprémi kanonok, gyorsan visszacsavarta a fejét. A fiu megmaradt a papi pályán és Haller Idától nem maradt más emléke annál az egyszerű arczképnél, a melyet a leány, bucsuzáskor, a kezébe adott. De a keserűsívü, korosodó piarista szívében mégis ez az ártatlan kis regény képviselte az ifjúságot és a poézist . . . „Mit csinálhat most Haller Ida?“ gondolta magában némelykor a rendház boltívei alatt, miközben egy édesajku, székehajja francia baba jelent meg izgatott képzelődése előtt.

Szedenich tanár ur utóbb visszatette az albumot a sublád fiókjába és az ablakból félórán át nézte a piarista-kert sárguló falombjait, melyek mindjobban beleolvadtak az alkonyi ködbe . . . „A Haller Ida fia“ susogta magában kissé megindulva és nesztelenül így szólott magában:

— Ugyanaz az édes arczoska, amilyen az övé volt egykor . . . És az ajka . . . egészen az édesanyjájé . . . Azt hiszem, hogy boldog lennék, ha a gyerek piros ajkát megcsókolhatnám . . .

*

— Fiaeskám, — mondta Szedenich tanár ur, miután a boldog Györgyöt almával és kalácsal megkínálta volna, — hozd el holnap az édesanyád arczképét, mert úgy rémlik nekem, mintha leánykorában ismertem volna . . .

Kolnay György másnap elhozta az arczképet és mialatt Szedenich főtisztelendő ur remegve az ablakhoz sietett, gyönyörüséggel babrárt az aranymetszéses könyvek közt, melyek a tanár asztalán feküdtek. — Sokáig esend volt a szobában, de végtére a főtisztelendő ur megszólalt. Hangja remegett, a mikor ezt mondta:

— Ez az utolsó arczképe?

— Igen is ez az utolsó, főtisztelendő ur . . .

— De hiszen . . . itt még nagyon is fiatal az édes mamád . . . Pedig, ha jól tudom . . .

Kolnay György szomorú kis arczát szeliden a tanár felé fordította.

— Az utolsó arczképe, tisztelendő ur . . . Ez még 1891-ben készült . . . egy évvel az anyuskám halála előtt . . .

Mint a sebzett vad úgy urgott föl Szedenich főtisztelendő ur a gyermek sz a-

vára. És egész testében remegve, hörgő hangon kiáltotta:

— Meghalt?
— Oh, már két éve, főtisztelendő ur... Akkor halt meg mikor Erzsike hugoskám született.

Szedenich főtisztelendő ur ekkor le roskadt a karosszékre, szemét fátyol borította el és egyszerre vaderóval yonta magához a megdöbönt gyermekét. És az alkonyi csöndben össze-vissza csókolta a György édes ajkát, miközben leomló könnyei a gyermek rózsás arczoskáját áztatták.

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreceni Közgazdasági Bank Részvény-társaság közlése.

1898. október hó 5-én.

Allamadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	119.75	120.25
" vasuti beruházási köt. 4 1/2%	120.—	121.—
" koronajárdék 4%	98.04	98.55
" regále vált. köt. 4 1/2%	100.30	101.05
Osztrák aranyjárdék 4%	120.50	121.—
Egységes államkötvény 4 1/10%	101.—	101.50
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	138.25	139.25

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	379.50	380.—
Osztrák hitelbank részvény	353.30	353.50
Magyaripar- és keresk. bank. r.	98.—	99.50

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	123.—	124.—
" 3%-os	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	120.—	121.—
Magyar vörös kereszsorsjegy	10.50	11.—
Osztrák " " "	19.50	20.—
Olasz " " "	11.85	12.20
Bazilika sorsjegy	6.60	7.—
Jó-sziv " " "	3.80	4.10

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	5.65	5.74
20 márkás arany	11.77	11.81
20 frankos arany	9.52	9.56
1 Sovereigns	12.01	12.05

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. október 4-én.

A buzaüzletben ma készáru kellemes hangulatban nyílt meg s az árak 5 krral emelkedtek.

A kínálat korlátolt volt. Malmaink nagyobb bevásárlástól szintén tartózkodtak. Eladatott csöndes irányzat mellett 25,000 mm. amelyekért azonban teljes napi árakat fizettek.

Rozsban csekély volt a forgalom változatlan árak mellett.

Tengeriben elkelt néhány kisebb tétel változatlan áron.

Zab szilárd gyöngye felhozatal következtében.

Eladatott:

Buza új. Tiszavidéki.	200 mm. 81 k.	9.77 forinton,
	300 mm. 81 k.	9.70 forinton.
	700 mm. 81 k.	9.75 forinton, sárga, 300 mm,
	80.5 k. 9.60 frton,	sárga, 100 mm. 80 k. 9.25 frton,
	mind három hónapra.	

II. Határidő-üzlet.

Az üzlet csöndes hangulatban nyílt meg s igen csekély forgalom mellett az árak változatlanok maradtak.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	8.57— 8.59
" júniusra	— — — —
Rozs szeptemberre	7.95— 8.05
Tengeri máj.—jul.-ra	4.60— 4.61
Zab márcziusra	5.73— 5.75

Délután 4 órakor zárlat:

Buza júniusra	— — — —
" ószre	8.98— 8.99
Rozs szeptem.	7.— 7.02
Zab	5.35— 5.36
Tengeri máj.—jun.	4.64— 4.65
Repeze augusztusra	12.75— 12.85

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 6. Bérlet 4. sz. „A”

Holnap, esütörtökön, 1898. évi okt. hó 6-án:

Aszalai uram leányai.

Vigjáték 4 felvonásban. Irta: L'Arronge A. Fordította: Ujházi Ede.

SZEMÉLYEK:

Aszalai Mihály	— — —	Szathmáry Á.
Borbála, neje	— — —	F. Csigaházi E.
Emilia)	— — —	Kiss Irén.
Róza) leányai	— — —	Fái Flóra.
Sárka)	— — —	Szabó Irma.
Pataki Sándor lakatos mester,		
Emilia férje	— — —	Komjáthy J.
Szántai Leo, gazdag gyáros	— — —	Bartha István.
Terémi, báró	— — —	Tanai Frigyes.
Csengei, keztüis	— — —	Püspöki Imre.
Csengeiné	— — —	Kovács Fanni.
Szedlacekné	— — —	Markovitsné.
Parányi Eduárd, gyógyszerész-segéd	— — —	Rubos Árpád.
Kegyess, orvos	— — —	Antalfi A.
Erzsi, szolgáló Aszalaiéknél	— — —	Makrainé A.
Pista, lakatos inas	— — —	Makray Dénes.
János) lakatos legények	— — —	Lendvay Ö.
József)	— — —	Markovits H.
Magda, Szánatiék szolgálatában	— — —	Antalfiné.
Szolgáló	— — —	Cserényi M.

Az első és második felvonás között egy és fél évi időköz van.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal

806. a. számhoz.
1898.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A debreczeni m. kir. államépítészeti hivatal területén levő Debreczen-fehértemplomi állami közuton 1899., 1900., 1901., 1902., 1903. és 1904. években eszközözendő kavicsszállítás biztosítása végett a folyó 1898. évi október hó 24-én a kereskedelemügyi m. kir. ministerium és a fentnevezett államépítészeti hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalás tartatik.

Felhivatnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a kereskedelemügyi m. kir. ministerium segédhivatalainak igazgatójához, vagy a fentemlített államépítészeti hivatalhoz ezimezve, legkésőbb a tárgyalási nap d. e. 10 órájáig nyújtsák be. A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok és utóajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatok öt peccséttel zárt borítékban a címzés felett világosan kiirandó az államépítészeti hivatal és azon állami közut neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok az államépítészeti hivatalban átvehető ajánlati és felosztási kimutatási minta szerint teendők meg.

A benyújtott ajánlatok vissza nem vonhatók s mindegyik ajánlattevő ajánlatának beadásától számított nyolcz hétig kötelezettségben marad.

Az államépítészeti hivatal területén átvonuló minden egyes állami közuti vonalra külön ajánlat nyújtandó be.

Az állami közutaknak csupán egyes részeire tett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Ugy az ajánlat, mint a hozzá mellékelt felosztási kimutatás, szabályszerű bélyeggel látandó el, és mindkettő az ajánlattevő által aláírandó.

A bánatpénznek az állampénztárba vagy adóhivatalba történt befizetését igazoló nyugta az ajánlathoz csatolandó.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztási kimutatásban kitett mennyiség után az ajánlott árak 5%-át kell kitennie.

Készpénz vagy értékpapír az ajánlathoz nem melléklendő.

Azoknak az ajánlattevőknek, kiknek ajánlata el nem fogadtatott, bánatpénze az árlejtés eredménye feletti határozathozatal után fog kiadatni, illetve az intézkedés a kiadatás iránt megtétetni.

A tett ajánlat vállalkozót azonnal, a kinstárt azonban csak azon naptól fogva kötelezi, melyen azt kereskedelemügyi minister ur Ó Nagyméltósága elfogadja.

A szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta s ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és kőminták az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban átvehető, illetve megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, 1898. szeptember 28.

M. kir. államépítészeti hivatal.

NYILT-TÉR.

Vese, húgyhólyag, húgydara és köszvénybántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál, orvosi tekintélyek által a

Lithion-forrás

Salvator

sikerrel rendelve lesz.

Húgyhajtó hatású!

Kellemes ízű! Könnyen emészthető!

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.

A Salvator-forrás Igazgatósága Eperjesen.

Legtökéletesebb! Legjobb!

Napi készítés
100,000 db-ból!

Nyelv és ajak
sérülése kizárva!

„Hygiea”

Heisler-féle

szab. papir-szivarszipka

vegyileg tisztított anyagból készítve.

Kristálytisztá.

A végén levő védőgyűrű folytán a szájban szilárd tartást biztosít! Kellemes! Egészséges!

Kapható:

Szent-Királyi Tivadar

dohány-nagyfőzsdéjében

Debreczenben.

Minden
szabadmagyar

Gőzmozgató
rendszert épít!

Haszonbérbe kiadó, esetleg eladó

a Szepes-pusztán 18 és fél nyilas területű fekete talaju

földbirtok

gazdasági épületekkel és 3 szobából, konyhából, kamarából álló **uri lakkkal.**

Felvilágosítást ad a tulajdonosok távolléte miatt **Dr. Nagy Lajos** ügyvéd **Egyház-tér 15. sz. a.** 922-3-1

Családi-arczképeket

a magas árak miatt csak a felsőbb tízezreknek volt módjukban megszerezni. — A legújabb találmánynak köszönhető, hogy a világhírű „KOSMOS” arczképfestő-műintézet

Bécsben, Máriahilferstrasse 116. a legkitűnőbb életnagyságu arczképeket tiszta művészies kiállításban bámulatos árért, darabját

csupán 7 frt 50 krért

gyönyörű elegáns barockkrámával szállít, melynek tulajdonképeni értéke 30 frt.

A ki tehát a saját, vagy felesége, gyermeke, szülője, testvére, vagy más szeretteinek, sőt régen elhalt rokonai és barátainak arczképet elkészíttetni akarja, csupán az illető fényképet küldje akármilyen állásban és legfejebb 14 nap múlva megkapja az arczképet, amely által bizonyára a legnagyobb mértékben lesz kellemesen meglepetve.

Az arczkép ládája önkétségen lesz felszámítva. Megrendelésekhez a fénykép melléklendő, mely sértetlenül visszaadatik. A szállítás csakis visszavonásig történhetik a fenti árban és pedig utánvétellel vagy az összeg előleges beküldése mellett.

Kifogástalan lelkiismeretes kivitelért és természetű hasonlatosságért szavatosságot vállalunk.

Tömeges elismerő és köszönő iratok nyilvános betekintésre szolgálnak és kívánatra mindenkinek bérmentesen megküldetnek.

„KOSMOS”

arczképfestő-műintézet

Bécsben, VI. Máriahilferstrasse 116.

Zenemű-

katalogusok

Zongorára,

harmoniumra,

hegedűre,

cellora,

cziterára,

kamarazenerére,

zenekarra,

gítarra,

dalokra,

humorisztikus

karok,

duettek, terzetek,

tanulmányműveket

ingyen

és bérmentve küldök,

MAUSOTTO,

zeneműkeres. Wien, VI./2. Máriahilferstr. 91.

Szeret ön egy kitűnő

és a bőrnek hasznos pipere-szappant? Vegyen és kérjen **Doering-szappant a bagolylyal.** — Takarékos a használatban, kitűnő a minőségben, elismert a bőr hatására, az anyának a gyermekek és esecsemők mosására, minden életkorú nőknek pipere gyanánt nagyon szükséges és elismert szer a bőr ápolására. Valódi **Doering-szappant a bagolylyal** mindenütt vehet **30 krért.** 3

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény

JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	Jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
5	" "	30000
1	" "	25000
2	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
763	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200

15650 à 170, 130, 100, 80, 40

50,000 nyer. és jut. **13.160,000** összesen

melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

A harmadik nagy magy. kir. osztály-sorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre **ujból** **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, **óriásiak.**

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél **eredeti sorsjegyeket** a tervszerű **eredeti** árban és pedig:

egy egész I-ső oszt. eredeti sorsjegyet	6.— frt
„ fél	3.— ”
„ negyed	1.50 ”
„ nyolcad	—0.75 ”

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a **rendelményeket** mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. október hó 15-ig hozzánk beküldeni.

Török A. és TSA.

a m. kir. szab. osztálysorsjáték

főelárusítói

Budapest, V. Váci-körút 4a.

Rendelőlevél levágandó. Török A. és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemre I. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget frt) utánvételezni kérem) a nem tetsző törlendő.)
) postautalvánnyal küldöm.)

Pontos czím.

